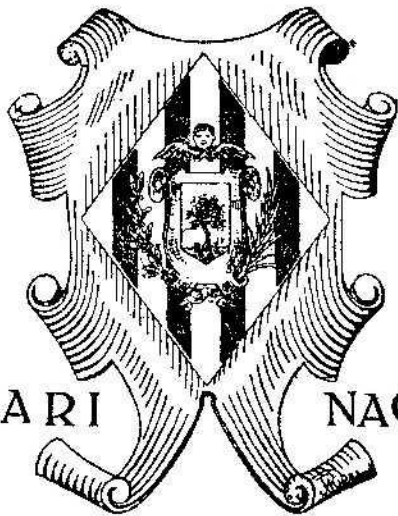

El Baix Penadès

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre. 1'25 pessetes.
 Fora, 1'50 .
 Extranjer, 2'00 .
 Número corrent, 10 cèntims : Atracat, 20 cèntims

Direcció i propietat:

IMPREMTA RAMON

— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

Tenebres

Fortament significatiu ha d'esser-nos qu'un home de gens dubtosa adhesió al règim espanyol, com es el senyor Osorio i Gallardo, desde les columnes d'un rotatiu madrileny fassi afirmacions de tan categòrica greujetat com:

Qu'es l'hora d'acabar per a sempre amb les imposicions d'un poder ocult, irresponsable, arbitrari, anònim i despòtic.

Qu'els tribunals de justícia son atropellats a mansalva per un vessànic cap de policia.

Qu'el governament de l'estat espanyol acaba de sofocar una vaga d'empleats postals sens altre tràmit qu'una puntada de peu, i que seria torpesa transcendental no tenir davant d'uns empleats la mateixa energia demostrada a n'els altres.

I qu'el sentit de la civilitat està a risc de *desmoronar-se a los impulsos de la majeza impune*, etc., etc.

Davant d'aitals confessions fetes serenament i portades a les planes d'un periòdic, no al calor de la peroració encoratjada per la multitud, i per un home capacitat per a governar i militant en un partit tan dretà com el maurista, ja no cal dubtar ni per un moment de que en l'estat espanyol no existeix ni la raó ni la justícia, i que la primera ha sigut substituïda per l'imposició i la força bruta i la segona es condicionada segons les circumstancies i persones contra quines ha de recaure el càstic o la gracia.

I aixís hom veu com les lluites socials esdevenen sens resoldrer, o s'intenta a trets entre bandes d'assessins a sou, o be s'aïlla al qui te la gosa de pensar pel seu compte i a exercitar independentment els dictats de la seva consciència, o'l compliment del seu deure.

Que les qüestions capdals d'on pot esdevenir punicitat s'emboïllen amb enterbolit expedienteix curall de plasos dilatoris i rebuscades i premeditades informacions per arribar a la conclusió de que'l culpable no es el *senyor* qui apareixia com a tal en el primer moment, sino un pobre home qui, revestit amb pompós i ressonant nom, desempenya el càrrec n'és humil en aquell lloc o cos, en defensa d'una mi-grada mesada que no sempre es sufi-

cient a cubrir les necessitats més perentories al sosteniment de la seua familia.

En fi, les qüestions derivades de l'actuació de les Juntetes informatives, l'afer entre *don Millan* i'ls encarregats del primer graó de la justícia, el plet dels enginyers, la solucionada vaga (?) de correus i altres assumptes de més o menys greuatje que diàriament sorgeixen, junt amb l'intrincat Marróc, posan al descobert la corcada base on te seient l'enllaunat i encarcerat estat espanyol, damunt d'on s'oviren ugies tenebroses boires qu'amenacen desca-rregar, inundant amb ses apèstades i enllotades aigues nostra Catalunya i sepultar amb ella nostres il·lusions de tota una vida de pesada i cruent tasca.

Tot just, comencem

Amic N. Claramunt.

Benvolgut amic: He llegit vostre article inserit en el nombre de *Renovació de Tarragona* corresponent al dia 15 d'aquest mes i no n'he tret altra conseqüència que la que fins ara, d'ensà que, instat per aquell home il·lustre, aquell polític auster en Jaume Carner, vaig comensar a actuar en política, he vingut tratant en infinitat de cassos. I aquesta conseqüència és, sencillament, que la immensa majoria, adhuc la gran massa, l'avalanxa dels de baix, inclosos tots els elements de bona fe (que encare som molts) que actuen o segueixen la política, salvant lo que be podríem dirne rares excepcions, sols pensen, sols els guia, sols els enlluerna l'afany de *guanyar* no volen, no poden, no saben aventurar-se amb el *perdre*.

I no vos en càpiga dubte, es aquesta i no altre, la causa que vos fa semblar coses petites, menudencies, qüestions personals, plets locals, lo que ben escalfit son enormes qüestions de fondo i de doctrina, d'idealitat i de sentiment, d'altruisme i d'humanitat.

En les meves primícies d'actuació política, amic Nicasi, també vareig sofrir-la aquesta crisi del *guanyar* ajuntant tot lo que mal fos per un moment, pogués ajuntar-se. També jo, tractant-se de veure en perill l'acta de l'home en qui hi veia encarnat el meu verb polític vaig prestar la meua col·laboració per ajudar a que's portés a cap l'ajuntament de distintes forces polítiques en quines el meu excés d'optimisme m'hi feia veure uns afins. I jo, amic avui puc dir-vos que potser l'únic càrrec de consciència, lo únic

que'm revolta internament, lo únic que m'avergonyeix davant de Catalunya, d'aquesta bella terra de Catalunya, d'aquesta Catalunya que voldria solamentra l'Humanitat i que a despit nostre i per vergonya de tots, estem contemplant com no es nostra, ni perteneix a l'Humanitat, son els treballs i la prestó feta perque's portés a cap aquell tristament célebre pacte de Sant Gervasi. Perque hora es ja de que'ls autors anònims tinguem la valor de dir-ho ben alt i ben clar: del pacte aquell, no n'eren responsables, no, en Carner, en Coromines i tots als qui s'en feu. D'aquell mal pas, d'aquell vergonyós contuberni, d'aquella aixafada del nacionalisme republicà, ne som els responsables els de baix, els dels districtes forans, els qui l'afany de guanyar ens feu perdre la noció del nacionalisme, els qui no volguérem escoltar per a res, davant del perill de perdre unes eleccions, aquella exaltació de portar amb tot i per tot la nostra bandera barrada ben alta, ben dreta i ben sola.

I es d'allavors ensà, bon amic, que havem d'escatir les causes que fan que s'entauli una lluita, gens edificant ben cert, entre'ls elements que'ns sentim verament nacionalistes avantis que tot i per sobre de tot, i'ls elements porucs que per l'egoisme de fer-se càrrec de l'herència desballestada avui, del antic partit republicà, tot i sentint-se nacionalistes no gosan a dir-s'ho i a actuar-hi obertament o be que s'ho diuen sense sentir-s'ho, no més que perquè no se'ls tirí en care el titllat de mals catalans.

I que aquest cas no's dona sols al Vendrell sinó que ha passat a esser un cas general, vos en podeu convenir donant una mirada per les planes de la premsa local de moltes poblacions de Catalunya.

Bon amic Claramunt; he sentit un goig immens al llegir vostre article; i he sentit aquest goig, perque vos m'havet donat peu per aclarir d'una manera pública i seriosa, desde les planes de la premsa, lo que no han volgut aclarir, no obstant i'ls diferents requeriments fets, ni en Lluís Figuerola Maria, Diputat a Corts; ni l'Emili Folch Andreu, Diputat a la Mancomunitat de Catalunya; ni'l seu portaveu en la premsa vendrellenca; ni els qui mes o menys dirigeixen la política del partit republicà al Vendrell; ni'ls Comitès i Centres republicans que actuen en el districte; ni ningú.

¡Santes Creus!—¡Oh històric Monastir, lloc sempre alabat per mil Política, particular i professionalment, sempre ha sigut un lloc de bons records per a mi, sempre un lloc de goig, sempre i en totes ocasions un lloc d'espai. I per fi avui m'en ve el record d'un apreciat amic conegut

anys ha entre la vida turbulent de Barcelona; i aquest amic me dona el goig de veure convertit en un home que ja no's contorna de viure anònim en la placidesa del retir de Santes Creus i defensa amb mes ardor que mai els ideals i sentiments que sostenen en son cervell i son cor; i per fi aquest amic me proporciona l'espai de poguer-me dirigir a algú per a descansar-m'hi i justificar-me davant d'ell (pero ben públicament) de la meua actuació i de la meua manera d'esser com a home i com a català.

Es per tot lo dit, bon amic, que vos prego tingueu a be llegir els diferents articles amb quins preten explicar-vos i demostrar-vos com nostra actitut, l'actitut dels elements de l'Agrupació Nacionalista Democràtica del Vendrell, no obeeix a altre mirament que a la lliberació de Catalunya i amb ella, la lliberació dels catalans.

JOAN FERRET.

Lletres al amic

Amic meu: cada vegada tinc un nou desengany: tot cambia, on es aquella cridoria de la fira, aquells espinguets de trompetes, bofetes, xiulets i altres instruments de cinc o deu cèntims que teniem al nostre alcans?

On es aquella popular parada del *tio Paco* on *todo a real, a real pieza* i podies triar i remenar de la parada prenent lo que't fela més goig?

I aquella diem-ne *tómbola* on a cop de campana s'anunciaven les rifades d'objectes a quins tenies obstó mitjansant deu cèntims i per mitj de sis cartes cuides amb cartró suat de tan de servir que, *manetes a manetes* t'entregaven al crit de *siempre toca!*

I ara que som a la *tómbola*, l'enrecordas d'aquell negrito que donant-li corda es posava en fatxa de tocar la flauta i que tu al sortir en la rifada una de tes cartes, volias el negre i amb la rebequeria vas obligar al de la *tómbola* a que posés un lletrero al peu del *negrito* que dela:

Este negro no se rifa.

Ja n'eres, ja de treball quan no't passava la feua!

Noi creu-me que la fira ha canviat per complet de faisó, tot se modernitza i encareix; alló del tot a *real* no ho busquis pas, tot son pessetes i el pare que te massa familia, ja està fresc!

Ni cedasos, ni mantes blaves ratllades de filets blancs, ni esclòps de fusta, ni de cuuro d'aquells que tantes vegades havien fet enfadar al senyor mestre al anar a la secció els dies plujosos perquè picavem; avui els cedasos, han desaparegut, ningú pasta a casa, les mantes s'han tornat bufandes i bufandins i fins gabans i'ls esclòps, esgarriat! esparidenyes fetes aprofitant les camares velles dels neumàtics dels autos. Ja't dic jo que tot s'aprofita i quan més aprofitar vaig notant que a vila hi ha més misèria.

Tot això creu amic meu que ha canviat molt. Res d'olles bullint fassols, parades de bulifarrons, aquell embulit tan vendrellenc, ni altres viandes, ara els que venen a fira tots de cara a la fonda i allí entaulats fan un paper de primera. Avans la gent jove forastera sobre tot els dies de fira menjava poc i ballant tota la tarda; més, ara menja més i més bé i seu tota la tarda al cine o al foot-ball, perquè ara s'ha acabat aquell ballar continuu desde les dugues de la tarda en el Tívoli, on l'orquestra «Vendrellenca» amb en Sebastianet, els Camallars, el Fonso, l'Enllestim, el Jan Teixidor, el Castellnou junt amb altres qu'encara sonen escampats per aquesta pesta de quintets que les exigències de la vida i les poques pessetes han creat, toca ven ballables d'en Cotó, l'Escales i altres compositors d'aquell temps que tan encertaven el gust dels balladors empedernits.

Ara es balla poc amb els peus i's fan més gestos amb el cos; tot son ballables importats fox-trot, one-step i altres camanduleries de cabaret, d'on per contes d'allunyar a la joventut els fem el camí planer amb aquest balls exòtics.

Res, que de fira estic pensant que si retrases la vinguda a la patria ja no'n trobaràs més qu'unes festes que, com tantes altres, les celebrem perquè sí, perquè així ho trovarem i així ho deixarem i creu que no es qu'anem escassos de festes doncs tu prou sabs les que ja celebravem, doncs encare en fem més, nostre poble per aquest cantó no creu pas a l'Església sino que celebra o jau fins en les festes suprimides.

S. V.

ESPECTACLES

La Fira. Ja ha passat, la Fira; i el recort d'aqueixos dies tan esperats i desilijats, manté les il·lusions de color de rosa en la pensa febrosenca de més d'una nena que, durant la Fira, ha escoltat per primera vegada les dolçissimes paraules del amor naixent, que un jovenet de llavis tremolosos per l'emoció, ha deixat lliscar a cau d'orella de la ben amada, tot marcant un voluptuós «tango» en mig del aldarull esbojarrat dels saraus de Fira en el Centre Industrial.

Benvinguda sia la Fira, malgrat les minces operacions comercials que s'hi realitzen ara, si ella porta per a la joventut aqueix comerciar esperitua qui fa que dugues ànimes pariones s'ajuntin per a entonar, una vegada més,

la cançó eterna, d'avui i de sempre, el cant motriu de tota l'humanitat, l'himne immortal del Amor.

I aqueixa és, i serà d'aquí en avant, l'única nota sobressortint de les fires, en poblacions que, com el Vendrell, prossegueixen prou vies de comunicació que les posen en contacte continuu lo mateix amb les capitals proveïdores com amb els pobles de la rodalia que han de proveir-se. Però les parelles juvenívoles que durant l'estiu han aprofitat les festes majors per a insinuar-se, flirtejant jocosament, esperen la nostra fira per a formalitzar, pot ben dirse així, les íntimes relacions cordials, talment com si la proximitat del ivern, que ja's perfila, els fes pensar en fer niu on poguer arredossar-se.

I això sol es prou per a que la fira del Vendrell degui persistir, malgrat tot. Aneu als cines o als saraus, aneu al foot-ball o a les Parades, i a tot-aren se vos posarà de manifest l'importància de la nostra fira en els afers que presideix el petit Cupido.

Hi ha qui creu que els dies de la Fira han d'esser dies feiners, però les empreses d'espectacles pensen altrament, i reforcen els programes. Així el cine Circo (que ha fet una bona fira) ha presentat la balladora de dances regionals *Julita Solá*, que fou molt aplaudida, i la cançonetista *Fina Karrenne*, de veu molt com el seu nom, i de bona dicció, a la qual el públic no's cansava d'aplaudir ni ella de complaure'l, lo qual siguié causa de que se sortís a les «tantes» de la nit, en perjudici del públic i de l'empresa. També, el Tívoli, presentà com a reforç a *Maria Cortada*, cupletista de bastanta veu, però que li manca aquella gràcia que deurà anar adquirent amb la pràctica del escenari. En el rengló de pel·lícules hi ha hagut de tots i al engrós, aquí i allí.

Passada la fira, quan els programes oficials la donen per acabada, se donà al Casino Circo la poc anunciada representació de la revista, sense cap ni peus, *Que és gran Barcelona!* La senyora Alegre, triple còmica, i el popular Galceràn, sigueren els punts d'aquesta obra, que, tret de la fastuositat dels grans teatres, costa una mica de fer-la sostenir; ni el personal, ni la presentació, ni la orquesta (horror!), poden contribuir al èxit. I el ple fou d'aquells que's recordan, quedant molta gent al carrer. *El Husar*, que's representà en primer lloc, siguié una continuïa riallada; no és en va la fama de bon actor còmic que te en Lluís Calvo, director de la companyia.

Se diu que tornaran per a representar *Marina*, en català; deurà ésser un altre trós de companyia, perquè en aquesta no hi vegegem cantants...

REFRAN

DEPORTIVES

Amb motiu de la ofrena feta per l'Orfeó Vendrellenc i el Centre Industrial, consistent en dues formoses copes d'argent, el Club d'Esports organitzà pel passats diu-

menge i dilluns, dos interessants encontres: el primer dia entre's Valls Deportiu i el Vendrell F. C. i el segon entre'l nostre tim, degudament reforçat i el Catalunya F. C. de Martorell.

A causa del mal temps tingué de suspendre's l'encontre anunciat pel dilluns que ha sigut aplassat, segons sembla, pel dia de Tots Sants, i en quan al primer, celebrat diumenge, vagi aquí'l resultat i resenya.

Valls Deportiu, 4.—Vendrell F. C., 3

Amb tot i que una forta borrasca amenaçava igualir la festa, i que la pluja arribà fins a pocs kilòmetres de la vila, numerosos forasters aficionats al futbol baixaren a presenciar l'encontre del diumenge, omplenent el camp.

A l'hora fixada s'alinearen els jugadors baix les ordres del refre senyor Casas, de Tarragona. El tim local estava reforçat pels equippers Cruz i Caterina, de Barcelona i Anson, de porter, del Vilanova.

Començà'l partit amb certa indecisió per part d'ambdós bandols, mes desseguida reaccionaren uns i altres, donant lloc a vistoses jugades. Al poc temps era marcat un gol pels vendrellencs.

Centrada la pilota, la gent de Valls, picats de l'amor propi començaren a jugar amb fort empenyo, lluitant de debó per a rescabalar-se, mes totes les seves jugades els hi eren desfetes pels vendrellencs, això no obstant, avants d'acabar la primera part els forasters s'apuntaven dos goals.

La segona part fou molt mes renyida i animada, logrant marcar els vallencs dos goals mes que deixà al tim local en una situació compromesa de debó; fou allavors, davant d'un resultat tan desproporcionat quan reaccionaren coratjosament el nostres i amb un joc formidable i una empena arrolladora, lograren marcar dos goals més. Allavors el tim visitant es possà a la defensiva llsant pilotes fora del camp a fi de passar temps puig que, de durar deu minuts mes a bon segur hauria sigut altre el resultat.

Aprenguin els jugadors; ells dominaren seguidament, pero els faltà aquella decisió que a darrera hora demostraren i que 'ls valgué la rehabilitació. Si logressin *vençer aquesta apatia*, o por, que sempre s'els nota al començar els partits, i per altra banda *centressin mes i no fossin tan individualistes*, lograrien un lloc notable dintre les organitzacions deportives.

POLITQUES

Les conferencies de l'Agrupació N. D.

Una desgracia familiar ben sensible, la pèrdua de la seva mare, impossibilità de venir a vila al Dr. Riera i Puntí per a donar la seva anunciada conferència, la qual ha sigut aplassada, amb tan sensible motiu, per altre dia que oportunament s'anunciarà.

Rebi el Dr. Riera i Puntí el nostre sentit condol per pèrdua tan irreparable.

Per a substituir al Dr. Riera i Puntí, fou oferta la tribuna al nostre company de redacció en Joan Ferret, qui acceptà la comanda, senyalant el tema «Patria i esport», tema que logrà portar a la sala de conferencies una major concurrència entre la que s'hi vegé a alguns significats deportistes de la vila.

Explicà el conferenciant els motius que havia tingut per adobtar el tema escollit i l sensible cas que feia hagués ell de donar aquesta conferència, recabant per endavant indulgència si la falta de preparació el feia pesat o descentrat en els conceptes.

Expressa que la conferència, com ja s'haurà vist pel seu titol, la dividirà en dues parts.

En la primera defineix la paraula Patria i si bé segons un sofisme sostingut fins per l'església de Jesucrist, de Patria sols n'hi ha una d'universal, aquella no es comprensible sense les patries petites, aquelles nacionalitats que per nosaltres ho son tot per que son les nostres, com ho es Catalunya pels catalans; i senyala que mentres Catalunya es una nació, Espanya no ha sigut mai res més que un estat, dominat ara pels uns i més tart pels altres.

Agafant peu de çó exposat fa una sucinta ressenya de l'història de Catalunya, començant pel comptat de Wifret, explicant lo que fou la confederació catalana-aragonesa que conquerí per nostra Patria el major esplendor que s'hagi mai obtingut i que sols ens vingué la decaiguda per les conseqüències del parlament de Casp, que feren s'anorreés la nostra grandesa per cases estrangeres fins arribar a aquell borbó, Felip V, que el dia 11 de Setembre, que amb l'ajuda de francesos i anglesos, apesar de la heroica defensa que li ferem, lograva per la força de les armes engrillonar la nostra Patria.

Desde aquella data els catalans som esclaus de l'opressor en virtut d'un domini, no per pacte, i per tal l'enemic ha procurat el nostre esquarterament, ens ha anat privant poc a poc de totes les nostres institucions i patrimoni polític, i fins han intentat imposar-nos la seva llengua uns homes que ni a casa seva han sigut capassos de establir una ensenyança capaç, potser perquè a ells els hi va molt mellor un poble d'analfabets.

Analitza la diferencia entre lo que es una autonomia i lo que vol dir nacionalisme per a venir a la conclusió de que sense la independència no es possible a Catalunya pactar amb les altres nacionalitats ibèriques, i constituir una federació.

Entra a la segona part de la conferencia i pregunta: l'esport, quina finalitat té? i es contesta: segurament la de fer forts als homes, seleccionar-los, mellorar la raça.

Explica lo que foren els jocs olímpics a Grecia que tenian l'aspecte religiós i el patriòtic, com ho palesava el jurament que feian els jugadors als jurats, de que eren homes lliures de pura raça helènica i estaven nets de tota tara civil i religiosa.

El sentiment patri es el que bateja en els que acompanyem als tims locals, i, diu, es aquest meix sentiment el que feu esclatar aquella grossa manifestació al «Barcelona» quan retornà vencedor del campionat espanyol.

Creu que a Catalunya hem de tindre empenyo en dignificar l'esport i fer com en temps de les olimpiades gregues que a mes d'aquell jurament dels jugadors n'exigien altre als jutges, pares, germans i amics dels mateixos, fent-los jurar que no havien reconegut a cap artífici deslleal per a donar la victòria a qui l'assolia, i així demostrar em que sols lluitem pel mellorament de la raça.

Acaba recomenant que l'esport no deu haver de tindre per fi aixecar idòls i admirar jugadors, discutint quins ho fan millor o pitjor, sino fer homes útils per a de fençar la Patria quan aqueixa necessiti dels seus fills.

Fou molt aplaudit per la concurrència qui escoltà a nostre company amb gran atenció.

Per dijous vinent a la nit la Comissió de propaganda de la A. N. D. te acordat continuar les conversacions sobre temes de nacionalisme i política entre socis i concorrents que's dignin assistir a aital acte que ha pres un caient amical i popular que'l fa doblement atractivol.

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria, tinguda el dia 17 dels corrents, baix la presidència del senyor Alcalde i amb assistència dels regidors senyors Ferret, Esvertit, Socias, Company, Ivern, Vidal, Sanabra i Pagés.

Comensa puntualment a l'hora senyalada, llegint-se i aprobant-se l'acta de l'anterior.

Al despatx oficial solament hi figura una comunicació de la Protectora d'Ensenyança Catalana, instant al Ajuntament per a que s'inscrigui soci col·lectiu de la mentada entitat. Es acordada aquella inscripció i que la comissió d'hisenda senyali la cantitat amb que ha de fer-se.

Es facultat a la comissió de Governació per a que dictamini lo que cal fer referent a la compra d'algunes premses de roba pels empleats municipals.

En Socias rescuita una vegada més l'afar de l'obertura del carrer dels Trulls, entaulant-se llarga discussió sobre si està o no determinat lo que cal fer, si hi ha o no la comissió gestora completada, i si es troba certa oposició en cedir una casa, tot tan incongruent i deslligat que fa impossible extractar-ho. Per fi es queda en que l'Alcalde convocarà urgentment als que formen aquella comissió.

En Ferret fa us de la paraula planyent-se de que no estiga present el regidor senyor Guivernau. Manifesta que molt a pesar seu es veu obligat a promoure altra volta discussió sobre de lo que no voldria parlar-ne mes; però enten que s'hi veu obligat per lo que consta en la darrera acta firmada, segons la qual, el senyor Guivernau el va aludir. Fa historia de la manera com, segons sembla, procura la majoria mortificar a la seva persona, callant unes vegades i altres tergiversant fets i conceptes, i explica clarament tot quan ell coneix i sab relacionat amb l'afar de les cèlebres medalles pel partit de futbol,

que tanta discussió ha promogut i promou encara, arribant al lamentable incident del vot de censura pres la setmana passada per la corporació en contra del Centre Industrial, en quina sessió tots els regidors se sentiren oradors i en Guivernau el va aludir mes com que no hi era no sab quina alusió fou i no pot contestar-la, si bé creu que devia referir-se a lo que se li va preguntar en certa ocasió davant del Casino Republicà. Es queixa de la tergiversació que desde determinada premsa es dona a les seves manifestacions, creu que intencionadament, i acaba repetint una vegada més l'història de tot lo passat amb motiu de les cèlebres medalles.

Intervé el senyor Ivern manifestant lo que ell sentí dir al senyor Ferret davant del Casino, amb motiu de les tan remenades medalles i... (1) prenent la paraula al senyor Ivern, el seu veí de silló, don Josep Vidal Canela, ex-alcalde efectiu, anterior alcalde accidental, actual primer tinent d'alcalde, una de les figures mes rellevants del partit republicà vendrellenc, físcorné celebradíssim, escriptor eruditíssim, orador matemàtic, eloqüent higienista, sabater d'ofici i ex-aficionat a l'art de Talia, recordant-se de que a les seves joventuts havia tingut excelentes condicions dramàtiques, i potser sentint anyorança dels aplaudiments que havia sentit amb el ball de la Rosaura i l'interpretació del protagonista del Don Joan de Sarrallonga, avui de tant gran èxit al teatre líric català, després de dirigir a la nostra publicació unes paraules gens afalagadores per

(1) Amb pena ens veiem en la necessitat de trencar aquella serietat que's mereix el ressenyar una sessió d'Ajuntament; mes la poca consideració i respecte d'alguns homes que volen passar per dirigents, quan ells estan demostrant que han d'esser dirigits i per cert amb bones rendes) ens posa en el dilema de agafar-nos-ho pel cantó seriós o pel de broma; i en bé de tot i de tots, preferim adobtar aquest darrer.

— N. de la R.

(Passa a la 4^a. plana)

Caixa de Crèdit i Estalvis DEL VENDRELL

CAPITAL DESEMBOLSAT: Ptes. 500.000 — RESERVES: Ptes. 123.000
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774

Compra - venta de Valors
Custodia de Valors
Comptes de Valors
Pignoració de Valors
Amortització de Valors
COMPTES AMB GARANTIA DE VALORS
BANCA - BORSA
COMPTES CORRENTS
DIPOSITS - XECS - TRANSFERENCIES
LLIBRETES D'ESTALVI
al 3 i mitj, 4 i 5 per 100, d'ençà del dia de l'imposició

"LES NOVELTATS"

Carrer de la Baixada. — VENDRELL

JOIERIA - BISUTERIA - RELLOTGERIA

Perfumeria i objectes per a regals

ESPECIALITAT EN AIGUES DE COLONIA I ESCENCIES A GRANEL
PERFUMS FINS I DE MARCA

S'ARREGLLEN TOTA CLASSE DE RELLOTGES I ALAJES

BANCA PALAU

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telègrams: PALAU - BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents - Dipòsits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i estrangeres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents a la vista 3 per 100

Llibretes d'estalvi » 4 » 100

Dipòsits en efectiu a un any 5 » 100

HORAS DE CAIXA

Matí de 9 a 1

Tarda de 4 a 6

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

Anton Borrell Nin

— VENDRELL —

Francisco Casellas Casellas

— LES PESSES —

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

Vda. Martí

Antigua Casa Fassi

En aquesta acreditada casa, trobarà entre altres articles
Objectes sanitaris, Lavabos,
Banyeres, Waters, Bidets, Calentadors, Dutxes, Griferia
i tot quant d'aquest ram es necessiti.

Gran assortit en porcelana, vidre, cristall, coberts, metalls fantàstics, plats, cassoles, olles, vaxelles completes de diferents preus, objectes per a regal, figures i imatges de totes mides.

Magatzem de materials per a construcció

Ciments de les millors marques

Mosaics i tobos de forn

Safreigs i dipòsits de ciment armat : Tot a preu sens competència

Montserrat 48 i 50 - VENDRELL

que li delem que aquell senyor havia dit que sí i que no, (incongruència on cau aquell molt sovint), s'aixecà tribunicament, avansà magestuós unes passes, baixà del estrade, i amb veu de tró i gest olímpic, digué:

—EL BAIX PENADES es el periòdic més cínic i desvergonyit que coneix—i s'entornà a seure tot satisfet.

Aquest *piropo*, dit sense com va ni com vé, lluny de molestar-nos, perquè a nosaltres no ens ofen qui vol, sino qui pogués, s'ens emportà tot l'entusiasme per l'art escènic amb que fou dit, i... aplaudírem al malaguanyat artista, que, per lo vist porta'l bot plè.

Es clar, després d'això, la cosa marxà com una seda, el senyor Alcalde intervingué fent de Pare-padaç, l'amic Ferret es tombà de gairell, en Pagès s'escurava les dents amb un *patillo*, i l'Esvertit amb tota sinceritat aclarí lo de les medalles que fou d'acort amb lo manifestat per en Ferret, quina sinceritat li valgué l'assentiment i aprovació de alguns del public.

I no havent-hi altres assumptes a tractar fou aixecada pel senyor Batlle la sessió a les 8'10 de la vetlla.

CRÓNICA VILATANA

L'excés de collita de ví hagut per tota la Conca de Barberà, la part alta de nostra comarca i altres encontrades tarragonines; juntat a les limitades compres que verifiquen les mes importants cases comercials, degut a la falta de demandes per part dels principals mercats consumidors, fa que's noti molt pòc tràfec en el comerç de ví de nostra vila puig mentres per una part els nostres pagesos se resisteixen a donar dita mercaderia a preus que'ls resulten ruinosos per altre el comerç d'exportació se veu impossibilitat de poguer fer mellors ofertes si vol sostenir la concurrència d'altres mercats.

Aixís les coses, be pot dir-se que a vila, un dels mercats importants de ví, no s'hi porten a cap operacions d'importancia pel fet de no haver-hi una estabilitat ferma amb el preu, havent-se realitzat fins avui sols transaccions de poca importancia amb vins negres al preu de 7 a 8 rals grau i carga.

L'impresió dominant es de que'l mercat no adquirirà major desenrotll fins que, o bé l'imperiosa necessitat obligui a la propietat a cedir els caldos a 6 rals grau i carga, o alguna altre causa, que avui ni remotament se pot preveure, portés una inesperada demanda que provoqués un augment en el preu.

En resum; la situació i el criteri de tot-hom per a l'avenir durant la present campanya, es altament pessimista.

Tampoc enguany ha volgut el temps afavorir les nostres fires de Santa Teresa, les que d'any en any, van prenent una celebritat semblanta a la de les festes de Ntra Sra. de la Mercè que celebra Barcelona.

El dissabte donava goig de veure els mostradors dels comersos vendrellencs, tots ells arranjats de manera esplèndida, no en citem cap perquè ens veuriam en la necessitat de nomenar-los tots, pero si direm que era alagador donar un passeig pels nostres carrers cèntrics, plens de la llum dels establiments i botigues, que amb sa diversitat de manufactures donaven un cert caient ciutadà, arrodonit per una concurrència bastant numerosa.

El diumenge la vila es vegé regularment concorreguda durant tot el matí, fent-se bastantes transaccions comercials, en especial al mercadall de bous on es vengueren els dos centenars de caps que hi concorregueren, tan fou aixís que fins es realitzaren ventes de caps que no estaven presents al lloc de contractació.

El temps revolt, que portà la pluja fins prop matelx de la vila, destorbà la vinguda de molts comarcans que ho haurien fet a la mitjdiada, i persistint i dominant cada vegada mes el temporal, aquest ens regalà aigua durant tota la nit i matí del di-l-luns, convertint en fanguisser els carrers, deixant xopes les parades i retraient completament l'afluència del public, quedant acabada la fira i fins un altre any... si no plou!

En contesta el telegrama expedit pel Centre Industrial d'aquesta vila demanant urgentment la provisió del càrrec d'administrador de la nostra estafeta, el senyor sub-secretari de la Presidencia del Consell de Ministres ha enviat a la presidencia del Centre Industrial la següent lletra:

«Sr. En Lluís Plá.—Molt Sr. meu: Per encàrrec del President del Consell que va rebre oportunament son telegrama fetxa 6 del corrent, vaig posar-me a la parla amb el Director de Telégrafos, trasladant-li son desig, molt just, de que's nomenés Administrador de Correus d'aquesta vila, i tinc el gust de comunicar-li que segons me participa el Director General, ha sigut ja nomenat per a la mateixa un funcionari que prestava avans sos serveis a la Principal de Valencia.

Amb tal motiu s'ofereix son affm. q. e. s. m.—Mariano Marfil.»

Efectivament, s'ha fet càrrec ja de l'Administració de Correus d'aquesta vila, don Lluís Giner qui ha obert ja tots els serveis.

Saludem respectuosament al senyor Giner i li desitjem li sia agradosa sa estada entre nosaltres.

Assegurances

INCENDIS-ACCIDENTS-VIDA ROBATORI
COMPRA-VENTA DE FINQUES
PERE PLANA I MAÑÉ

Major, 10 1.er :=: VENDRELL

El dia de la fira fou inaugurat l'establiment de farmacia que ha obert al carrer d'En Prat de la Riba l'amic Miquel Castells.

El nou establiment, montat segons projecte del celebrat artista Salvador Gual, es tot ell d'un estil barroc, forsa atrevit en l'acolorit i concepció, pero que resulta elegantissim. La seva execució ha sigut confiada a artistes vendrellencs tots ells, en Barnadas, pintor; Gual, paleta i estuc; en Gilell, fusteria i ebanisteria, en Socías, mañá i altres que sentim no recordar, a tots els qui, i al amic Castells, felicitem per l'acert del seu treball i pel desinterés del propietari dotant a la vila d'un establiment digne d'una ciutat.

El Club d'Esport està organitzant pel vinent dia dos de Novembre un apert en celebració de les darreres victories obtingudes pel seu tim de futbol i de germanor per l'estat florent de la entitat.

Per assistir al dit acte s'admeten inscripcions al local social del Club.

Hem rebut el cartell dels Jocs Florals que restan organitzats a la veïna vila del Arbós i quina festa tindrà lloc el dia 8 del vinent desembre, festivitat de la Puríssima. Es compon la seva llista de premis, a mes dels tres ordinaris, de vintun d'extraordinaris.

Les composicions seran admeses fins el dia 20 de Novembre, i composan el jurat calificador En Lluís Nicolau d'Oliver president Na Carme Karr Vis-president Mossen Josep Paradedà, En Lluís Via. En R. Suriñach Senties, En Roman de Saavedra, vocals i En Joan Amiguet, secretari.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Defuncions: Cap.

Matrimonis: Pere Sonet Ivern amb Enriqueta Bernad Puig; Pau Solé Cregut amb Maria Miret Guasch.

IMPREMTA RAMON :: TELEFON 770

Ultima novetat científica

ESTUFES ELECTRIQUES

Termoquapiz

Insensibles a tots els canvis bruscs de temperatura

Calor máxima ☞ Consum minim

ESTANISLAU ORPINELL
VENDRELL

LÁPIDES

i tota mena de treballs en mármols i pedres, com son:

PANTEONS : LÁPIDES
FATXADES : ESCALES : AIGUERES
MARMOLS PER A MOBLES

ERNEST PEREZ

Tallers: Cortis, 750 — BARCELONA

Encàrrecs: Sta. Anna, 17.—VENDRELL

Es ven una pessa de terra

de quatre jornals d'extensió, plantada de vinya i oliveres, i situada a la partida de Les Clotes. Per mes informes dirigir-se a l'impremta d'aquest setmanari.

Basar de Calçat

Marté, Martorell i Claramunt

Major, 10. - baixos

Des d'avui es posa a la venta calçat fet per DONES, NENS i NENES

Classes i models última novetat

Preus fixes i econòmics

APRENENT

en falta un a la confiteria i ultramarins de Magí Bellvé.

Análisis y Graduació

DE

VINS

LABORATORI

ENOLÓGIC DE

Francisco Alsina

Llicensiat en Farmacia

Doctor Robert, 28

Vendrell

Callar de Peleteria

S'arreglan i cambian de forma tota mena de confeccions de pell

Es renten boas blancs

i es cambien forros

Carrer de Llibertat, 1, cantonada al de Recó, travessa prop de la Plaça de les Garrofes.

Es compran pagant-les bè, guineus, fuines i gats mosquers recent caçats.

Josep Maria Font Cabot

METGE OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el Dispensari del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona.

TARRAGONA

Rambla de Sant Joan, número 58

Hores de visita: de 10 a 12 m., de 3 a 4 t. i a les demés que's convingan.

Cavall de 4 anys

ES VEN: a bon preu, Informaran en l'administració d'aquest setmanari.

COL·LEGI CATALUNYA

dirigit per

AMADEU MARTORELL I VIDALES

MESTRE I BATXILLER

Ensenyança primaria, Batxillerat i Magisteri. Especialitat en l'ensenyança del Francés. Mecanografia

Baix els mètodes formes i procediments de la Pedagogia Moderna

Abundancia de material científic i professorat especialitzat

OBSERVACIONS.—Des de'l dia d'avui queda oberta la matrícula per les classes de primera i segona ensenyança. Les classes de vella començaran el primer d'Octubre.

Serà costum de la casa acceptar sols 25 alumnes en la classe de curs preparatori i 25 en el curs superior. Per mes detalls dirigir-se a son director

Carrer del Carreró, 8. — Vendrell

FONDA DEL COMERS

Expléndides habitacions amb confort modern

CUARTO DE BANY

Lloguer d'autos i tartanes

Parada dels autos del Pepito del Pont

en la carrera Pont d'Armentera-Vendrell-Calafell

SALVADOR BUNDÓ (a) Tuis

Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca

Passeig de Castelar, 12

VENDRELL

Teléfon núm. 764

.....
Els millors
.....

Mosaics

son els de la

Casa JULIVERT

Escalles, aigüeres, piques, lavabos, watters,

Satretjos, dipòsits, balustres, tuberries,

Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 12 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811